

Čtveračka

Hm...

Rozložen na křesle jak paša seděl jsem
v pochmurné jídelně starosvětského sídla,
vonící pakostem a čerstvým ovocem,
před mísou jakéhos snad belgického jídla.

Za hodů naslouchal jsem šťasten hodinám.
Vtom vrzly za tahu však dveře do kuchyně
a vešla služebná - důvod mi nebyl znám -
s rozpjatým fišátkem a pentlí na ofině.

A přejíždějíc si konečkem malíčku
broskvově heboučkou růžovou tváříčku
a špulíc rozkošně svá dětská ústa stále,

upravovala stůl, pokrytý mísami.

Pak - jistě, abych jí dal pusu, šeptla mi:

"Zkus, prosím, chytla jsem do tváře průvan nenadále."